

Heretic ή αλλιώς αιρετικός

του Ζακ Λε Μπωφ

Κατά τον Τζορτζ Μπέρναρντ Σω

“Όλες οι μεγάλες ιδέες ξεκίνησαν σαν αίρεση.”

Ο Σω ήταν Ιρλανδός θεατρικός συγγραφέας. Μέσα στα κείμενά του μπορεί κανείς να διακρίνει τις πεποιθήσεις του για την έννοια της ζωής, τον κόσμο, την εκπαίδευση, τις σχέσεις των δύο φύλων, αρκετά ριζοσπαστικές για την εποχή του, και βαθιά φιλοσοφικές. Χωρίς ιδιαίτερη μόρφωση. Πίστευε ότι τα σχολικά βιβλία δεν αξίζουν να διαβάζονται. Προέτρεπε τους νέους να επαναστατήσουν ενάντια στο κατεστημένο. Να αμφισβητούν.

Κατά την βικιπαιδεία «Ως αίρεση στην Ελληνική γλώσσα, αποδίδεται η έννοια της κατάκτησης και της κατάληψης, εφόσον η λέξη ετυμολογείται από το ρήμα αιρέω. Αν ετυμολογείται από το αιρέομαι, τότε στα πλαίσια της αρχαίας ελληνικής γραμματείας σημαίνει το εκλέγειν, το δικαίωμα εκλογής, την ελεύθερη σκέψη, την ελεύθερη βούληση την ελεύθερη επιλογή, τη φιλοσοφική και τη θρησκευτική αίρεση. Ως αιρετικός, νοείται εκείνος που είναι ικανός να εκλέγει, που δεν υιοθετεί τις παραδεδομένες αντιλήψεις και ιδέες. Σύμφωνα με τη σύγχρονη έννοια του όρου -εκείνος δηλαδή που στην αρχαιότητα αποκαλείτο αιρετιστής- είναι ο οπαδός, μιμητής ή εκείνος που ανήκει κυρίως σε θρησκευτική και δευτερευόντως σε ότι έχει χαρακτηριστεί ως επιστημονική αίρεση. Οι αιρέσεις ως παρεκκλίσεις, αποσχίσεις από την βασική αρχή είναι δυνατόν να ταξινομηθούν σε επιστημονικές, ιδεολογικές και θρησκευτικές».

Επομένως βλέπουμε πως η έννοια της λέξης είναι διφορούμενη αλλά ορισμένες φορές και αντικρουόμενη. Τελικά αιρετικός είναι ο ελεύθερος, ο ολοκληρωμένος πολίτης, ή ο αποκλίνων;

Το ερώτημα το οποίο πρόβαλε μέσα από αυτή τη μικρή εισαγωγή στο θέμα είναι αρκετά ευρύ. Όμως αυτοί οι τόσο γενικοί και διφορούμενοι όροι γεννάνε συνειδήσεις σπέρνουνε αντιστάσεις και, αρκετές φορές, ως ασαφείς έννοιες δημιουργούν κινήματα. Ο λόγος; Η ελευθέρια των δημόσιων χώρων, το δικαίωμα στην εναλλακτική διασκέδαση! Άλλωστε η ολοκλήρωση ενός πολίτη επέρχεται μέσα από την ίδια του τη ζύμωση, την αλληλεπίδραση του με την κοινωνία. Με όλα τα κομμάτια της κοινωνίας. Όχι με την χειραγώγηση από τη γέννηση έως το θάνατο του.

Σε μια σύγχρονη κοινωνία που κυριαρχεί ο καταναλωτισμός ο ωχαδερφισμός σε μια κοινωνία που τα ΜΜΕ προβάλλουν διαρκώς είδωλα τα οποία δε εξέχουν για τα επιτυχίες ή τα χαρίσματα τους, αλλά οφείλουν την ύπαρξη τους στις καταναλωτικές της ανάγκες. Στην πλειοψηφία τους τα άτομα αυτά είναι αισθητικά αποδεκτά, όπως μοντέλα, όπου η εξωτερική εμφάνιση διακρίνεται περισσότερο από τη μόρφωση και την πνευματική καλλιέργεια. Έτσι η νεολαία επιχειρώντας να μιμηθεί αυτά τα πρότυπα καταλήγει επιφανειακή και μετατρέπεται σε άβουλο όργανο της αστικής τάξης. Πάντα όμως σε όλες τις ομάδες ή κοινωνίες θα υπάρχουν άνθρωποι διαφορετικοί που θα προσπαθούν για το ακατόρθωτο.

Οι αιρετικοί ή αλλιώς heretic ή ελεύθεροι

1990: Ηνωμένο Βασίλειο και ένα καινούργιο είδος μουσικής αρχίζει να διαδίδεται από πάρτι

σε πάρτι με συμπτώματα την ζαλάδα και την θέαση κύκλων. Διαδίδεται πολύ γρήγορα σε όλη την επικράτεια και το όνομα αυτής, Hardcore. Είναι ένα τελείως νέο είδος μουσικής το οποίο δεν ταιριάζει σε κανένα άλλο είδος της εποχής. Μπορούσες να συναντήσεις πάρτι σε χωράφια στη μέση του πουθενά, σε εγκαταλελειμμένες αποθήκες ακόμα και μέσα σε απομακρυσμένα δάση. Απέναντι σε αυτή την μορφή εναλλακτικής διασκέδασης το βρετανικό κράτος προτάσσει το «The Criminal Justice and Public Order Act 1994 (c.33)» όπως θα έκανε στη θέση του οποιαδήποτε κυβέρνηση. Θα προσπαθήσει να ελέγξει οτιδήποτε νέο.

Ένα νομοσχέδιο το οποίο επέφερε πολλές αλλαγές στη νομοθεσία της εποχής και συνέβαλε στην καταστρατήγηση αρκετών δικαιωμάτων, δημιουργώντας ένα νέο νομικό όρο την «αντικοινωνική» συμπεριφορά. Αποτέλεσμα της σύλληψης 13 ατόμων από μια ομάδα που διοργάνωνε ελεύθερα πάρτι, ήταν οι Spiral Tribe.

Οι Spiral Tribe ευθύνονται για ένα από τα μεγαλύτερα πάρτι εκείνης της εποχής στο Castle Morton Common Festival free party το Μάιο του 1992. Το οποίο επέφερε τελικά και την σύλληψη τους με την κατηγορία της διατάραξης της ειρήνης. Η δίκη τους κόστισε στο βρετανικό κράτος 4 εκατομμύρια λίρες. Τελικά, όλοι οι κατηγορούμενοι απαλλάχτηκαν από τις κατηγορίες, αποφάσισαν όμως να εγκαταλείψουν την χώρα και να κινηθούν προς την Ευρώπη, (ως πολιτικοί πρόσφυγες;).

Διοργάνωναν ελεύθερα πάρτι σε διάφορες πόλεις της Ευρώπης όπως το Ρότερνταμ, το Παρίσι, το Βερολίνο. Και κάπως έτσι ξεκίνησε το κίνημα των free party, των teuf, των tekniival. Όλο και περισσότερα πάρτι, όλο και καινούργιες ομάδες και νέοι άνθρωποι ενστερνιζόταν τη κουλτούρα της ελεύθερης εναλλακτικής διασκέδασης. Μια από αυτές τις ομάδες ήταν και οι Heretic, αιρετικός στη νεοελληνιστί. Από την εφηβική τους ηλικία αντιδρούσαν σε οτιδήποτε τους θύμιζε το κανονικό. Ήθελαν να είναι απελευθερωθούν.. Να ελέγχουν οι ίδιοι τι θα διαβάζουν, πως θα διασκεδάζουν, τι ναρκωτικά θα καταναλώνουν πως θα ερωτεύονται, πως θα ζούνε.

Ανακαλύπτοντας την μουσική σκηνή της techno, γνώρισαν ανθρώπους ελεύθερους. Βλέπανε ομάδες με τα βαν τους, τα τεράστια ηχεία τους και με πολλά κιλά ήχο να απολαμβάνουν την μουσική που αγαπάνε σε μέρη που μέχρι τότε δεν μπορούσαν να φανταστούν. Και αναπαρήγαγαν το τρόπο διασκέδασης τους, την άποψη τους για την ελευθερία. Και νοικιάζανε και αυτοί βανάκια, και ψάχνανε το επόμενο μέρος για να παρτάρουν, την επόμενη όαση που θα ταξιδέψουν. Ήταν όμως η σειρά της χώρας που γέννησε το «διαφωτισμό» να απαντήσει ως ένα άλλο αστικό κράτος και να επιβάλλει την δική του άποψη για την ελευθερία.

1995: Ταρνός νοτιοδυτική Γαλλία προσπάθεια για ελεύθερο πάρτι. Εμφανίζονται οι μπάτσοι. Ξύλο πολύ ξύλο. Κάποια από τα παιδιά του tekniival αποφασίζουν πως πρέπει να οργανωθούν. Και έτσι γένοιτο οι heretic. (το όνομα προέρχεται από το ηλεκτρονικό παιχνίδι

heretic II). Και επειδή για να αλλάξεις τον κόσμο χρειάζεσαι φαντασία. Τι πιο ωραίο από το να βασίζεται το όνομα του γκρουπ σε ένα ήρωα παιχνιδιού επιστημονικής φαντασίας, που προσπαθεί να βρει την θεραπεία σε μια επιδημία που δεν σε σκοτώνει αλλά σου αφαιρεί τη λογική, την κριτική σκέψη. Και επειδή η κριτική σκέψη είναι ο εχθρός της κοινωνίας των media και της χειραγώγησης, το γαλλικό κράτος αποφασίζει να δημιουργήσει μια νέα μονάδα, μονάδα παρακολούθησης όπως την αναφέρουν. Ο σκοπός τους να παρακολουθούν και να κατανοήσουν αυτή την νέα μόδα. Στην αντίθετη πλευρά μια νεολαία, πολιτικοποιημένη, αναζητώντας την δικιά της θέση στην κοινωνία και άλλοτε στο περιθώριο της.

Σεπτέμβριος του 1996 και πρώτη προσπάθεια για διοργάνωση μιας τεφ, ενός ελεύθερου πάρτι. Και ενώ έχουν στήσει τον ήχο και οι πρώτες νότες διαπερνούν τον αέρα και χάνονται στον ουρανό. Καταφθάνει η γαλλική αστυνομία. Έλεγχος. Ευρήματα, χαρτάκια lsd, χάπια, ecstasy, και ινδική κάνναβη. Το αλκοόλ δεν καταγράφεται. Είναι νόμιμο ναρκωτικό. Αλλά οι ποσότητες τόσο μικρές που δεν αρκούν για να τους συλλάβουν. Να διασκεδάσουν πήγαν τα παιδιά, κύριε αστυνομικέ. Ο σκοπός δεν είναι η εμπορία των ναρκωτικών αλλά η γιορτινή ατμόσφαιρα των ναρκωτικών.

Τρομοκράτες ή νέοι και νέες που δεν υπακούν στις νόρμες;

Το θέμα μας δεν είναι τα ναρκωτικά. Είναι η ελευθερία. Η ελευθερία στην επιλογή. Την επιλογή στην διασκέδαση. Στον τρόπο με τον οποίο θα διασκεδάσεις. Μπορούμε όλοι μαζί. Μπορούμε και χώρια. Χωρίς να ενοχλούμε ο ένας τον άλλο. Είμαστε ίσοι αλλά ταυτόχρονα τόσο διαφορετικοί. Δεν χρειάζεται επιβολή. Αλλά κατανόηση. Έτσι και οι διαφορετικοί, ή για κάποιους άλλους οι αιρετικοί έχουν την επιλογή. Έχουν δικαίωμα στην ελευθερία. Όπως το νερό όσο και να το μπλοκάρεις, πάντα θα βρίσκει μια χαραμάδα, μια ευκαιρία, μια σταγόνα του, να απελευθερωθεί.

Έτσι και αυτή η ανάγκη για απελευθέρωση, θα οδηγεί στην εύρεση νέων τρόπων, νέων τροπών, νέων μορφών διασκέδασης. Τα ελεύθερα πάρτι, οι τεφ, τα ρέιβ πάρτι συνήθως βρίσκονται στα πιο όμορφα μέρη του πλανήτη. Ένα άνοιγμα σε ένα πυκνό δάσος στο βουνό, μια έρημη παραλία, μια εγκαταλελειμμένη αποθήκη με τρύπα στο ταβάνι να βλέπεις τα αστέρια. Όπου μπορεί να φανταστεί κανείς. Μέρη τόσο ρομαντικά βγαλμένα από παραμύθια. Είπαμε είμαστε και υπό την επήρεια ναρκωτικών. Επιβάλλεται να ονειρευτούμε ξύπνιοι. Να δούμε τους κύκλους μας. Την ίδια μας την ύπαρξη με άλλο μάτι.

Όσο εντείνεται η καταστολή τόσο η ανάγκη για ελευθερία θα δυναμώνει την φαντασία. Νέες κατασκευές, νέοι τρόποι ηλεκτροδότησης, πρόχειρες τουαλέτες, σεβασμός στο περιβάλλον. Άλλωστε σε ελεύθερους χώρους θα δεις πολλά είδη ανθρώπων. Καλό θα είναι να μην βάζουμε ταμπέλες και να μην κολλάμε σε στερεότυπα. Αλλά και οι ελεύθεροι χώροι αποτελούν κομμάτι της κοινωνίας. Μορφωμένοι άνθρωποι, φτωχοί άνθρωποι, ρέμπελοι, επαναστάτες, όλοι με ένα στόχο. Την διασκέδαση. Να ανταλλάξουν εμπειρίες, σκέψεις,

ιδέες, να χορέψουν, να μαλώσουν. Να πράξουν. Αλλά η πράξη, η σκέψη, η διαφορετικότητα είναι έννοιες άγνωστες στο κράτος.

Το κράτος δε θέλει σκεπτόμενους πολίτες, θέλει υπάκουους πολίτες. Πολίτες που δεν θα αντιδράσουν στην αδικία. Πολίτες που θα ζητήσουν απόδειξη από το φούρνο. Πολίτες που θα στιγματίσουν τις οροθετικές. Πολίτες θα πληρώσουν εισιτήριο στο μετρό. πολίτες που θα βγάλουν την κακία τους στον μετανάστη. Που θα κλέβουν τον πρόσφυγα πολίτες που θα αποδέχονται να υπάρχουν άνθρωποι μέσα σε κελιά φυλάκων και στρατοπέδων συγκέντρωσης. Άλλωστε όλοι σε κελιά ζούμε. Άλλοι σε 20 τ.μ., άλλοι σε 60, άλλοι σε 160. Φυλακή με χαρά που λένε και οι Χάσμα.

Για να επανέλθουμε στην ιστορία μας.

Η γαλλική αστυνομία στην φαντασία της νεολαίας απαντάει με καταστολή. Σπασμένα χέρια. Σπασμένα μηχανήματα. Κυνηγούσε μανισμένα τα ελεύθερα πάρτι. Πέρα από την υλική καταστροφή. Υπήρχε και η σωματική αλλά και η πνευματική. Καταστράφηκαν υπολογιστές που περιείχαν μουσικές παράγωγες. Προϊόντα πνευματικής εργασίας του κάθε οικοδεσπότη. Το πνεύμα όμως δεν καταστέλλεται. Πάντα θα υπάρχουν ελεύθερα μυαλά. Ελεύθερες σκέψεις. Το νερό είχε μπει στο αυλάκι. Και ερχόταν με ορμή. Έχουμε δικαίωμα στην μουσική φωνάζανε. Έχουμε δικαίωμα στη ζωή. Αφήστε μας να χορέψουμε. Τρομοκράτες μας φωνάζετε. Ε ναι λοιπόν είμαστε.. Ηχητικοί τρομοκράτες -ακτιβιστές!

Κάθε κίνημα όμως είναι και πολιτικό.

Οι χώροι οι δημόσιοι ανήκουν σε όλους. Γιατί να μην μπορώ να παίξω μπάλα στο Καυτατζόγλειο; Και γιατί επίσης να καταστραφεί το άλσος Νέας Φιλαδέλφειας για να φτιάξουμε γήπεδο στον Μελισσανίδη;

Όχι στην εμπορία των ναρκωτικών, ναι στην γιορτή των ναρκωτικών.

Αυτά τα πολιτικά χαρακτηρίστηκα βοήθησαν το κίνημα να εξελιχθεί. Να αποκτήσει μαζικότητα. Πλέον δεν χρειάζεται να τρέχουν στα δάση και στα βουνά. Μπορούσαν να καταλαμβάνουν εγκαταλελειμμένα κτίρια του δημοσίου. Και να τα εκμεταλλευτούν μη κερδοσκοπικά. Η κοινωνία το αποδεχόταν.

Τα δελτία των 8 όμως δεν το αποδεχόταν. Ο Κανάκης της Γαλλίας δεν το αποδεχόταν. Είχε και αυτός βλέπετε νυχτερινά κέντρα στο Παρίσι. Έχανε πελάτες. Και οι μαφιόζοι φίλοι του, έμποροι ναρκωτικών έχαναν τους πελάτες τους. Ελευθερία στην διασκέδαση. Γιατί να με τραμπουκίζει ο μπράβος του Coral στη Θεσσαλονίκη αν φοράω σορτσάκι; Και γιατί να πρέπει να πληρώνω 20 ευρώ για να πιω ένα ποτό στο Super Paradise στη Μύκονο;

Δυστυχώς όμως η ακμή δεν είναι πάντα αναίμακτη. Ορισμένες φορές τα όρια ξεπεράστηκαν. Η κατανάλωση αλκοόλ σε συνδυασμό με κάνναβη, η υπερβολική κατανάλωση αλκοόλ αλλά και ecstasy άφησε το στίγμα της. Οι επιλογές δεν έρχονται χωρίς συνέπειες ορισμένες φορές. Κανείς όμως δεν πρέπει να μας ορίζει την ζωή. Άλλωστε όλες οι μουσικές σκηνές έχουν τα θύματα τους. Τζίμι Χέντριξ... Μπράιαν

Τζρούνης... Τζάνις Τζόπλιν... Τζίμι Μόρρισον... Κέρτ Κομπέιν... και τέλος Έιμι Γουάινχαους...

Η ζωή όμως συνεχίζεται και οι απερίσκεπτες πράξεις ορισμένων δεν πρέπει να στιγματίζουν ολόκληρες κοινωνικές ομάδες. Βούτυρο στο ψωμί ορισμένων. Όσο οι κοινωνικοί αγώνες θα δυναμώνουν τόσο η καταστολή θα οξύνεται. Και όταν θα κάνουμε πάρτι θα το κάνουμε μια φορά αλλά καλά, είχανε υποσχεθεί την τελευταία φορά που φάγανε ξύλο από τους μπάτσους.

Παρίσι: 1999 σταθμός λεωφορείων Bercy Paris C'est ouf!

3.000 με 4.000 άτομα στις όχθες του Σηκουάνα 600 παρκαρισμένα αυτοκίνητα! Που είναι τώρα η αστυνομία; Ταυτόχρονα νέα μουσικά ονόματα κάνουν την εμφάνιση τους. Και από μια περιθωριακή σκηνή μουσικής, τώρα παίζανε βινύλια τέκνο στα καλύτερα μαγαζιά της ευρωπαϊκής μουσικής σκηνής. Noiseuilder, Porof, Nout, Beuns. Πλέον ο ήχος δεν ενοχλούσε ίσα-ίσα πουλούσε. «Τα ρέιβ πάρτι τι είναι; Είναι ένα στοιχείο της κουλτούρας τέκνο. Υπάρχει και έχει την γοητεία της. Τα ρέιβ πάρτι δεν δημιουργούν κανένα απολύτως πρόβλημα. Αυτό που δημιουργεί τα προβλήματα είναι αυτό που λέμε σήμερα free-parties, δηλαδή η συνάθροιση μερικών εκατοντάδων και ορισμένες φορές χιλιάδων ατόμων». Τάδε έφη, Ζακ Σιράκ 14 Ιουλίου 2001.

Πλέον το κίνημα είχε νικήσει. Η μουσική σκηνή της Γαλλίας είχε αγαπήσει την τέκνο μουσική. Δεν αποτελούσε κομμάτι του περιθωρίου αλλά αναπόσπαστο κομμάτι της γαλλικής κοινωνίας. Η κοινωνία έχει όμως την τάση να εκφυλίζει ότι ερωτεύεται. Πριν τον εκφυλισμό όμως υπάρχει πάντα ένα πικ. Εκείνο το πικ που σε κάνει να δαγκώνεις τα χείλη από ηδονή. Η απόλυτη τεφ. Σημείο μια τεράστια πισίνα ολυμπιακών διαστάσεων στο κέντρο του Παρισιού. Εγκαταλελειμμένη εδώ και πολλά χρόνια. Το απόλυτο μέρος για ανοιχτό ελεύθερο πάρτι. Το σημείο ανακοινώνεται τελευταία στιγμή στόμα με στόμα μήνυμα με μήνυμα τηλέφωνο με τηλέφωνο. 6.000 χιλιάδες άτομα στο 16ο διαμέρισμα του Παρισιού. Πισίνα mouliitor χαρακτηρισμένη ιστορικό μνημείο η ημερομηνία ήταν 14 Απριλίου 2001. Το στοίχημα ήταν αυτό. Ότι ναι μπορούνε να βρεθούνε 6000 άτομα στο κέντρο του Παρισιού και να μην γίνει τίποτα. Ούτε μια μύτη, ούτε μια τζαμαρία. Όμως ενώ το στοίχημα κερδήθηκε, ο κερδισμένος έπρεπε να πληρώσει. Η αυθόρμητη συγκέντρωση τόσων χιλιάδων ανθρώπων θορύβησε το κράτος. Έπρεπε να το ελέγξει μια και καλή. Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε τα ελεύθερα πάρτι θα ήταν νόμιμα αλλά κάποιος έπρεπε να πάρει άδεια. Το κράτος θα έδινε το χώρο. Η νίκη ήταν η αποδοχή. Η ήττα ήταν ο απόλυτος έλεγχος. Τα κατάφεραν; Σε εμάς μένει να το αποδείξουμε.

Αυτό που ξεκίνησαν κάποιοι 25 χρόνια δώσει την ευκαιρία σε τύπους όπως ο Tiesto, ο Digweed, οι παρτάρες στην Ίμπιζα με 15 ευρώ και 20 το ποτό και 40 και 50 ευρώ είσοδο. Έδωσε όμως και την ευκαιρία στους SKG dub alliance να κάνουνε πορτάρες στο Α.Π.Θ ελεύθερα. Αυτό που ξεκίνησαν αυτοί πρέπει τώρα να συνεχίσουμε εμείς.

Συμπερασματικά, όλοι γεννιόμαστε ελεύθεροι άνθρωποι. Εκχωρούμε κάποιες από τις ελευθερίες μας στο κράτος και αυτομάτως αποκτούμε κάποια δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Το πόσο όμως τηρούνται όλα αυτά δεν εναπόκεινται μόνο στο κράτος. Αν και το κράτος ασκεί νόμιμα την βία μέσα στην επικράτεια του, εμείς έχουμε ως όπλο την μαζικότητα και κυρίως την αλληλεγγύη. Όταν καταπατάνε τα δικαιώματα κάποιου πρέπει όλοι μας να δείχνουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας. Και όσο για την μαζικότητα..Είναι μια καλή ευκαιρία να δείξουμε την δύναμη μας στη 2η Γιορτή Κάνναβης – 12ο Αντι-απαγορευτικό Φεστιβάλ Αθήνας.

Τετάρτη 20 Απριλίου και Σάββατο 7 Μαΐου 2016

Τετάρτη 20 Απριλίου 2016, στις 12.00 κατάθεση ψηφίσματος στο Υπουργείο Υγείας (Αριστοτέλους 17, Αθήνα) από αντιπροσωπεία ασθενών για τη νομιμοποίηση της Κάνναβης για ιατρικούς/ θεραπευτικούς σκοπούς και για ιατρική έρευνα. Προσυπογράφουμε τα ψήφισμα των ασθενών που θα κατατεθεί στο Υπουργείο Υγείας. Στις 16.00 μικροφωνική εγκατάσταση στο Θησείο, πεζόδρομος Ερμού. Μουσικές και ενημέρωση. Μουσική από: Fundracar soundsystem, DJ Booker, Bloco Swingueira, Kredo, Vaibone, Rollit, Junior X, Mrs HCN, CTN, Didi Kaleya. Ας κάνουμε το Θησείο την νέα πισίνα του Παρισιού!

Σάββατο 7 Μαΐου, 2016 στις 11.00 ενημερωτική εκδήλωση για την βιομηχανική κάνναβη στη Νομική Σχολή Αθήνας, Αμφιθέατρο Παπαρρηγοπούλου (1ος όροφος, είσοδος από Σόλωνος 57). Ομιλητές: Δρ. Σ. Βυζαντινόπουλος (γεωπόνος, πρ. διευθυντής ΕΘΙΑΓΕ), Γιάννης Κορωναίος (γεωπόνος), Βασίλης Τσολακίδης (Πρόεδρος ΚΑΠΕ), Άννα Φουλίδη (Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης), Ελένη Μαλούπα (ΕΛΓΟ- Δήμητρα), Ελευθέριος Σταυρινός (γεωπόνος, εδαφολόγος). Στις 15.00 ενημερωτική εκδήλωση για την ιατρική κάνναβη και την μείωση της βλάβης στη Νομική Σχολή Αθήνας, Αμφιθέατρο Παπαρρηγοπούλου (1ος όροφος, είσοδος από Σόλωνος 57). Ομιλητές: Μένη Μαλιώρη (Καθηγήτρια Ψυχιατρικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών), Dr. med. Αντώνης Κερασνούδης (Ειδικός Νευρολόγος, Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Ruhr-Bochum της Γερμανίας, Επιστημονικός υπεύθυνος «Ιατρείου Σκλήρυνσης κατά Πλάκας και νευροανοσολογικών νοσημάτων», Κλινική Άγιος Λουκάς Θεσσαλονίκη), Γιώργης Οικονομόπουλος (Ιατρός, Ελευθεριακός Σύνδεσμος Απεξάρτησης), Μάριος Δημόπουλος (Διατροφολόγος), Χρήστος Ριγανάς και Σύρος Κωνσταντίνος, εκπρόσωποι συλλόγου ασθενών για την ιατρική κάνναβη, Jackie Poitras (πρόεδρος συλλόγου μαμάδες για την κάνναβη). Στις 19.00 κανναβική μουσική πορεία διαμαρτυρίας και διεκδίκησης. Συγκέντρωση-έναρξη και κατάληξη στην Πλατεία Κλαυθμώνος. Μουσική από: Vlastur, Anna Mystic, Blast'em Bop, ManJah, Rankin Johnny, Ιωσήφ Βάγγερ, Yota Naya, Dub Riots, A@H2O, Selector Nesta. Οι φετινές εκδηλώσεις αφιερώνονται στη μνήμη ενός αγαπημένου φίλου και συναγωνιστή που έφυγε πρόωρα και απρόσμενα, του Joep Oomen συνιδρυτή και συντονιστή της ENCOD και της κοινωνικής λέσχης κάνναβης Trekt Uw Plant στο Βέλγιο.